

- W odniesieniu do decyzji o dokonaniu ostrzeżenia w ramach systemu wczesnego ostrzegania (SWO)
7. Zarzut siódmy oparty na niezgodności z prawem decyzji 2014/792/UE ⁽³⁾, w zakresie w jakim brak jest podstawy prawnej do jej przyjęcia.
8. Zarzut ósmy, podniesiony posiłkowo, oparty na naruszeniu art. 41 Karty i prawa do bycia wysłuchanym oraz obowiązku uzasadnienia, a także oczywistym błędzie w ocenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

⁽³⁾ 2014/792/UE: Decyzja Komisji z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych (Dz.U. L 329, s. 68).

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2015 r. – Greenpeace Energy i in./Komisja

(Sprawa T-382/15)

(2015/C 337/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Greenpeace Energy eG (Hamburg, Niemcy), oekostrom AG für Energieerzeugung und -handel (Wiedeń, Austria), Stadtwerke Aalen GmbH (Aalen, Niemcy), Stadtwerke Bietigheim-Bissingen GmbH (Bietigheim-Bissingen, Niemcy), Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH (Schwäbisch Hall, Niemcy), Stadtwerke Tübingen GmbH (Tybinga, Niemcy), Stadtwerke Mühlacker GmbH (Mühlacker, Niemcy), Energieversorgung Filstal GmbH & Co KG (Göppingen, Niemcy), Stadtwerke Mainz AG (Mainz, Niemcy), Stadtwerke Bochum Holding GmbH (Bochum, Niemcy) (przedstawiciele: D. Fouquet i J. Nysten, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną na podstawie art. 263 akapit czwarty w związku z akapitem pierwszym TFUE;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/658 z dnia 8 października 2014 r. w sprawie środka pomocy SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), który Zjednoczone Królestwo planuje wdrożyć w celu wsparcia elektrowni jądrowej Hinkley Point C;
- obciążenia pozwanej wszystkimi kosztami postępowania, w tym kosztami adwokatów i kosztami podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE z powodu uznania wspólnego interesu

Strona skarżąca twierdzi, że przy badaniu Komisja pomieszała kryteria, których należy przestrzegać zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, i tym samym błędnie zastosowała te postanowienia. Następnie Komisja stwierdziła wspólny interes we wspieraniu energii jądrowej, który nie występuje jednak w takich okolicznościach. Komisja przyjęła także wspólny interes w zapewnieniu bezpieczeństwa zaopatrzenia, który wprawdzie jest w myśl art. 194 TFUE jednym z celów Unii w zakresie energii, któremu jednak nie może służyć budowa i eksploatacja spornej elektrowni jądrowej.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE z powodu założenia niedoskonałości rynku

Strona skarżąca podnosi tutaj, że Komisja niesłusznie stwierdziła niedoskonałości rynku wynikające z domniemanej niemożliwości sfinansowania elektrowni jądrowej na rynkach finansowych, przy czym zlekceważyła ona dodatkowo okoliczność, że inne elektrownie jądrowe, w tym także takie, które wykorzystują taką samą technologię, obywają się bez porównywalnej pomocy państwa. Zdaniem strony skarżącej Komisja popełniła także błąd, twierdząc, że decyzja polityczna może stanowić niedoskonałość rynku.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE z powodu błędnego zakwalifikowania zgłoszonego środka „Contract for Difference” jako pomocy inwestycyjnej – zastosowanie błędnego kryterium oceny

W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że zarówno pomoc operacyjna, jak i pomoc inwestycyjna, jak również różnica między dwoma instrumentami, są z punktu widzenia prawa wystarczająco jasno zdefiniowane. Komisja, wysuwając twierdzenie co do ekwiwalentności z pomocą inwestycyjną, tworzy z nadużyciem przysługującego jej uznania nową kategorię i tym samym stosuje nieprawidłowe kryterium oceny.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE z powodu uznania odpowiedniego charakteru i zachęcającego skutku pakietu pomocowego

Strona skarżąca twierdzi tutaj, że Komisja nie zbadała wystarczająco alternatyw dla budowy i eksploatacji elektrowni jądrowej w związku z domniemanym celem w postaci bezpieczeństwa zaopatrzenia. Co więcej, Komisja zbadała tylko pobieżnie, jak postępowaloby przedsiębiorstwo w braku pomocy. Komisja przeprowadziła zatem błędne i niepełne badanie odpowiedniego charakteru pomocy.

5. Zarzut piąty dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE z powodu niedoceny zakłóceń konkurencji spowodowanych przez środek pomocy i przecenienia pozytywnych skutków pakietu pomocowego

Strona skarżąca czyni Komisji zarzut, że niesłusznie uznała, iż można pominąć zakłócenia konkurencji. Strona skarżąca twierdzi, że opinie wskazują na silniejszy wpływ na ceny rynkowe aniżeli wpływ, jaki założyła Komisja, w związku z czym należy przyjąć zbagatelizowanie bądź błędne zinterpretowanie informacji.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 8 dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾ lub dyrektywy 2004/17/WE⁽²⁾ i dyrektywy 2004/18/WE⁽³⁾ z powodu zatwierdzenia pakietu pomocowego bez postępowania przetargowego lub ekwiwalentnego postępowania

Strona skarżąca wskazuje tutaj w szczególności na to, że Komisja błędnie i wbrew swojej dotychczasowej praktyce decyzyjnej uznała, iż przepisy w sprawie przetargów nie znajdują zastosowania w niniejszym przypadku. Tym samym instytucja ta z nadużyciem przysługującego jej uznania błędnie oceniła okoliczności faktyczne i zignorowała porównywalność z wieloma innymi projektami. Komisja nadużyła także przysługującego jej uznania, stawiając na równi zaproszenie rządu brytyjskiego do wyrażenia zainteresowania z postępowaniem ekwiwalentnym z przetargiem.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia podwyższonych wymagań w zakresie obowiązku uzasadnienia oraz kodeksu dobrej praktyki administracyjnej wskutek niemającego uzasadnienia niespójnego działania Komisji

W ramach tego zarzutu strona skarżąca twierdzi w istocie, że Komisja postąpiła wielokrotnie niezgodnie z własną praktyką decyzyjną, nie przedstawiając przy tym przekonywającego uzasadnienia.

8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i kodeksu dobrej praktyki administracyjnej wynikającego z ogólnego zlekceważenia obowiązku uzasadnienia

Strona skarżąca zarzuca tutaj Komisji, że błędnie opisała metodykę środków pomocy, przykładowo przyjmując raczej istnienie pomocy inwestycyjnej aniżeli pomocy operacyjnej oraz myląc generalnie różne elementy. Komisja nie ustaliła także łącznej wysokości środków pomocy i nie oceniła wystarczająco możliwej kumulacji. Zdaniem strony skarżącej uzasadnienie w odniesieniu do przyjęcia wspólnego interesu bądź niedoskonałości rynku oraz odpowiedniego charakteru pomocy nie czyni zadość wymogom uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2015 r. – EDF Luminus/Parlament

(Sprawa T-384/15)

(2015/C 337/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: EDF Luminus (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: D. Verhoeven i O. Vanden Berghe, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski